

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale di Bergamo — Тълкуване на член 11, параграф 2 от Директива 87/102/ЕИО на Съвета от 22 декември 1986 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно потребителския кредит (ОВ L 42, стр. 48; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 252) — Потребителски кредит — Право на потребителя да предявява иск срещу кредитора в случай на неизпълнение на договора за продажба във връзка със стоките, финансирани с кредита

Диспозитив

Член 11, параграф 2 от Директива 87/102/ЕИО на Съвета от 22 декември 1986 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно потребителския кредит трябва да се тълкува в смисъл, че в ситуация като тази по главното производство наличието на договор между кредитора и доставчика, въз основа на който заем се отпуска изключително от този кредитор на клиентите на този доставчик, не е необходимо условие за правото на тези клиенти да предявяват претенции срещу посочения кредитор в случай на неизпълнение на задълженията от доставчика, за да постигнат развалянето на договора за заем и последващото възстановяване на сумите, изплатени на финансиращата организация.

(¹) ОВ С 37, 9.2.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 2 април 2009 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — производството, образувано по инициатива на А

(Дело С-523/07) (¹)

(Съдебно сътрудничество по граждански дела — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по брачни дела и дела, свързани с родителската отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Материален обхват — Понятие за „граждански дела“ — Решение относно поемането на грижи и настаняването на деца извън семейството — Обичайно пребиваване на детето — Охранителни мерки — Компетентност)

(2009/С 141/22)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Ищец: А

Предмет

Преюдициално запитване — Korkein hallinto-oikeus — Тълкуване на член 1, параграф 2, буква г), на член 8, параграф 1, на член 13, параграф 1 и на член 20, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003

г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и дела, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, стр. 1, Специално издание на български език глава 19, том 06, стр. 183) — Изпълнение на едно-единствено решение за незабавно поемане на грижа и настаняване на дете извън семейството му, прието в рамките на свързаните със закрилата на детето публичноправни мерки — Положение на дете с постоянно местопребиваване в държава-членка, но пребиваващо в друга държава-членка без постоянен адрес

Диспозитив

- 1) Член 1, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и дела, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, трябва да се тълкува в смисъл, че решение, с което се разпорежда незабавното поемане на грижа и настаняване на дете извън семейството му, попада в обхвата на понятието „граждански дела“ по смисъла на тази разпоредба, когато това решение е прието в рамките на публичноправни норми, свързани със закрилата на детето.
- 2) Понятието „обичайно местопребиваване“ по смисъла на член 8, параграф 1 от Регламент № 2201/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че това местопребиваване съответства на мястото, което изразява определена интеграция на детето в социалната и семейната среда. За тази цел трябва по-специално да се вземат предвид продължителността, редовността, условията и причините за престоя на територията на държава-членка, както и причините за преместването на семейството в тази държава, гражданството на детето, мястото и условията за обучение в училище, лингвистичните познания, както и семейните и социални отношения, поддържани от детето в посочената държава. Националната юрисдикция следва да установи обичайното местопребиваване на детето, като държи сметка за съвкупността от фактически обстоятелства, специфични за всеки конкретен случай.
- 3) Решение за постановяване на охранителна мярка като поемането на грижата за деца, може да се вземе от национален съд по силата на член 20 от Регламент № 2201/2003, след като са изпълнени следните условия:

— разглежданата мярка да бъде спешна,

— тя трябва да бъде постановена по отношение на лица, които се намират в съответната държава-членка, и

— тя трябва да има временен характер.

Постановяването на посочената мярка, както и задължителният характер на последната се определят в съответствие с националното право. След постановяването на охранителната мярка националният съд не е длъжен да препраща делото на компетентния съд на друга държава-членка. Все пак, доколкото го изисква защитата на най-добрия интерес на детето, националният съд, който е постановил временни или охранителни мерки, трябва да съобщи за тях пряко или посредством посочената в член 53 от регламента централна власт на компетентния съд на друга държава-членка.

4) В случая, в който съдът на дадена държава-членка няма никаква компетентност, той трябва служебно да се прогласи за некомпетентен, без да е длъжен да пренася делото на друг съд. Въпреки това, доколкото го изисква защитата на най-добрия интерес на детето, националният съд, който се е прогласил служебно за некомпетентен, трябва да съобщи за това пряко или посредством посочената в член 53 от Регламент № 2201/2003 централна власт на компетентния съд на друга държава-членка.

(¹) ОВ С 22, 26.01.2008 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 23 април 2009 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch/Gisela Weller-Lindhorst

(Дело C-533/07) (¹)

(Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Специална компетентност — Член 5, точка 1, буква а) и буква б), второ тире — Понятие за предоставяне на услуги — Отстъпване на права върху интелектуална собственост)

(2009/C 141/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch

Ответник: Gisela Weller-Lindhorst

Предмет

Преюдициално запитване — Oberster Gerichtshof — Тълкуване на член 5, точка 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74) — Понятия за „предоставяне на услуги“ и за „място, където е трябвало да бъдат доставени услугите“ — Компетентност за разглеждане на спор относно плащането на възнаграждения за лицензия за използването на музикално произведение

Диспозитив

1. Член 5, точка 1, буква б), второ тире от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че договор, с който притежателят

на право върху интелектуална собственост отстъпва на своя съдоговорител правото да го използва срещу изплащането на възнаграждение, не е договор за предоставяне на услуги по смисъла на тази разпоредба.

2. С цел да се определи съгласно член 5, точка 1, буква а) от Регламент № 44/2001 съдът, компетентен да разгледа искане за плащане на възнаграждението, длъжно съгласно договор, с който притежателят на право върху интелектуална собственост отстъпва на своя съдоговорител правото да го използва, следва да продължава да се прави позоваване на принципите, изведени от практиката на Съда, отнасяща се до член 5, точка 1 от Конвенцията от 27 септември 1968 година относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела, изменена с Конвенцията от 26 май 1989 година относно присъединяването на Кралство Испания и на Португалската република.

(¹) ОВ С 37, 9.2.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 23 април 2009 г. (преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — Република Полша) — Uwe Rüffler/Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(Дело C-544/07) (¹)

(Член 18 ЕО — Законодателство в областта на данъка върху дохода — Намаляване на данъка върху дохода в зависимост от здравноосигурителните вноски, направени в държавата-членка на облагане — Отказ да се предостави намаляване в зависимост от вноските, направени в други държави-членки)

(2009/C 141/24)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Страни в главното производство

Ищец: Uwe Rüffler

Ответник: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Предмет

Преюдициално запитване — Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Полша) — Тълкуване на член 12, алинея 1 и член 39, параграфи 1 и 2 от Договора за ЕО — Национално законодателство в областта на данъка върху доходите, което ограничава възможността за приспадане на здравноосигурителните вноски от данъка единствено до размера на платените в съответната държава-членка здравноосигурителни вноски.